

РЕШЕНИЕ

№ 16040

гр. София, 03.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 03.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **1671** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл.68, ал. 1 от Закона за защита от дискриминация /ЗЗДискр/.

Образувано е по жалба от Синдиката на българските медицински специалисти (СБМС), представлявано от председателя М. Д. И., против Решение № 245/27.06.2023 г. по преписка № 185/2022 по описа на КЗД, постановено от Втори специализиран постоянен заседателен състав на Комисията, с което се:

1) Установява, че ответната страна - „Университетска многопрофилна болница за активно лечение - Бургас“ АД („УМБАЛ – Бургас“ АД) - работодател, ЕИК:[ЕИК], представлявано от Изпълнителен директор, със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], не е извършило нарушение на забраната за дискриминация по см. на чл.4, ал. 2, във вр. с чл.4, ал.1 от ЗЗДискр спрямо СБМС, представлявана от председателя М. Д. И., със седалище [населено място], по признак "членуване в синдикална организация".

2) Установява, че ответната страна - „УМБАЛ – Бургас“ АД - работодател, ЕИК:[ЕИК], представлявано от Изпълнителен директор, със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], не е допуснало нарушение на разпоредбите на чл. 13, ал. 1, чл. 18 и чл. 36 от ЗЗДискр.

3) Установява, че ответната страна - Б. Г. М., изпълнителен директор на „УМБАЛ- Бургас“ АД не е извършил нарушение на забраната за дискриминация по

см. на чл.4, ал. 2, във вр. с чл.4, ал. 1 от ЗЗДискр по признак "членуване в синдикална организация" спрямо Синдикална организация на синдиката на българските медицински специалисти, със седалище [населено място], представлявана от председателя М. Д. И., по признак "членуване в синдикална организация"

4) Установява, че ответната страна - Б. Г. М., Изпълнителен директор на „УМБАЛ - Бургас“ АД, не е извършил нарушение на разпоредбите на чл. 13, ал.1, чл.18 и чл.36 от ЗЗДискр.

5) Остава без уважение, жалба с вх. № 16-18-49/10.08.2022 г. подадена от СБМС, представлявана от председателя М. Д. И., като неоснователна и недоказана.

В жалбата са изложени съображения, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния и процесуален закон. Твърди се, че решението на КЗД противоречи на събраните по делото доказателства; по съществото на спора се излагат съображения, че е допуснато грубо нарушение и потъпкване на трудовото законодателство чрез елиминиране на СБМС в преговорите за подписване на колективен трудов договор и дискриминация по признак „синдикално членство“. Сочи се, че СБМС е иницирал и предложил проекта за сключване на К. и този проект е приет от другите две синдикални организации, с което е станал общ проект по смисъла на чл.51а, ал.2 от КТ, СБМС е бил активна страна в тези преговори, съществува като легитимна синдикална организация и елиминирането му като страна в подписания и вписан К., чрез заличаване на името му с коректор или чрез подмяна на титулната страница на този К., води до извода за дискриминация, допусната спрямо него. Извършените действия говорели за недействителност на К.. В случая била упражнена дискриминация спрямо СБМС и са извършени действия, които умишлено са го заличили като участваща страна в преговорите за подписване на К., чрез съставяне на документ с невярно съдържание. Счита, че спрямо СБМС е допусната пряка дискриминация, с правно основание чл.8 от КТ по признака „синдикално членство“.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. Ч., която поддържа жалбата. Иска отмяна на оспореното решение. Претендират се разноските по производството пред КЗД и пред настоящата съдебна инстанция. В условието на евентуалност прави възражение за прекомерност на претендираното от заинтересованите страни адвокатско възнаграждение.

Ответната страна – КЗД, редовно призована, не изпраща представител. В писмени бележки от юриск. Н. К. се излагат съображения за неоснователност на жалбата и се твърди, че оспореното решение е материално и процесуално законосъобразно. Иска се присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност на претендираното от насрещната страна адвокатско възнаграждение.

Заинтересованите страни – „Университетска многопрофилна болница за активно лечение - Бургас“ АД и Б. Г. М., изпълнителен директор на „УМБАЛ-Бургас“ АД, не се явяват, не се представляват и не изразяват становище по подадената жалба.

Административен съд София – град, Второ отделение, 31 състав, след преценка на

представените по делото доказателства, доводите и становищата на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред КЗД е започнало по жалба с вх. № 16-18-49/10.08.2022 г. и допълнение с вх. № 16- 18-57/25.08.2022 г., подадени от Синдикална организация СО на СБМС срещу „УМБАЛ – Бургас“ АД и Б. Г. М. - изпълнителен директор на „УМБАЛ – Бургас“ АД. С жалбата и допълнението към нея са въведени доводи за осъществена дискриминация, изразяваща се в нарушения на процеса на колективно договаряне – процедурата по реда на чл. 51а, ал. 3 от КТ при сключване на К.. Сочи се, че в „УМБАЛ – Бургас“ АД осъществявали синдикална дейност организации на три синдиката - ФСЗ при К., КТ „Подкрепа“ и СБМС, която организация била надлежно учредена и заявена пред работодателя през февруари 2020 г. С оглед на този факт и разпоредбите на чл.53а от КТ, през януари 2021 г. стартирали преговори за подписване на нов К., тъй като предходният изтекъл на 31.12.2020 г. В преговорите участвали работодателят и представители на трите синдиката. Първоначално бил внесен проект за К. само от СО на СБМС, но впоследствие след съгласуване бил представен и общ проект от трите синдикални организации на работодателя. Въпреки възраженията на представителя на СО на СБМС, представителите на другите два синдиката, подписали анекс с работодателя, с който бил продължен срокът на вече изтеклия и приключен стар К., което на практика предоставяло възможност на работодателя да проточи воденето на преговори за подписване на нов с още година. Към датата на подписване на така нар. „Анекс“, договорът бил изтекъл и по същество анексът представлявал нов договор, от чието обсъждане била изключена съществуващата към този момент СО на СБМС в „УМБАЛ- Бургас“ АД. Според отразеното в жалбата, в хода на преговорите - в края на 2021 г., с приближаване изтичането срока на анекса на К., представителите на синдикалните организации на Ф.-К. и КТ „Подкрепа“ от една страна и работодателят от друга, отново изключили от преговорния процес СО на СБМС, поради това, че нямало договореност относно клаузите на най-съществената част от К., а именно въпросът с трудовите възнаграждения. В съгласие с работодателя те настоявали да се подпише К., без в него да фигурира раздел „трудова възнаграждения“. Последвал отказ на СО на СБМС „да подпише такъв безсмислен К., тъй като той не съответства на интересите на членовете му и по същество е изпразнен от съдържание“. Посочва се, че въпреки изричните разпоредби на чл. 51а, ал. 3 от КТ - относно законовите процедури за общ проект на синдикалните организации, съгласно които е следвало да се свика общо събрание на работниците и служителите в предприятието, което чрез гласуване да одобри един от проектите, който се подписва с работодателя, двата синдиката и работодателя, представляван от изп. директор - Б. М. подписали този договор и го представяли за вписване в специалния регистър на Дирекция „ИТ-Б.“. Последната отказала вписването, тъй като СО на СБМС не подписала договора. След отказа незабавно било свикано от работодателя на 11.01.2022 г. ново заседание за подписване на предложението от СО на Ф.-К. и КТ „Подкрепа“ проект. СО на СБМС депозирала до работодателя и двата други синдиката възраженията си относно приключване на преговорите, липсата на законови основания за подписване на този К. и искане да се свика Общо събрание. Твърди се, че това становище било надлежно внесено в Дирекция „ИТ“-гр. Б. на 11.01.2022 г. с вх. № 22001946. На самото заседание, това становище било препотвърдено от представляващият СО на СБМС. На 11.01.2022 г.

К. бил подписан от изп. директор на „УМБАЛ - [населено място]“ и СО на Ф.- К. и СО на КТ „Подкрепа“ в търговското дружество, на 12.01.2022 г. бил внесен за вписване от подписалите го страни и на 13.01.2022 г. бил вписан в специалния регистър на Дирекция „ИТ“-гр. Б.. В жалбата се отбелязва, че били налице два проекта за К., като този на СО-СБМС първоначално бил подкрепен и от другите две организации, и втори - на Ф.-К. и КТ „Подкрепа“. Твърди се, че нарушение на чл.51а, ал. 3 КТ, доколкото вписаният К. не бил приет от Общо събрание, каквото не било провеждано. В жалбата се подчертава, че от своя страна с игнорирането на СБМС и изключването от процедурата по подписване на К. в „УМБАЛ-Бургас“ АД, работодателят е нарушил правата на синдикалната организация визирани в чл.50-59 от Кодекса на труда. Така било нарушено правото на всеки работник или служител самостоятелно и независимо, според личната си преценка да избира синдикална организация за членство, която имала правото да бъде третирана еднакво с останалите при осъществяване на дейността си, съгласно Конституцията и Кодекса на труда. Освен това била осуетена възможността на синдикалната организация да договори с работодателя по-благоприятни условия за трудовите и социалните права на членовете на СБМС, а заедно с това и при условията на конкуренция да докаже по-добрите качества на организацията и представляващите я, с което да разшири влиянието си, в т.ч. и разшири членския си състав като привлече нови членове. С подписването на К. в нарушение на разпоредбите на КТ, членовете на СБМС от правна и фактическа гледна точка били длъжни ултимативно да приемат договорените в К. условия на труд от ФСЗ при К. и КТ „Подкрепа“, тъй като в едно предприятие можело да действа само един К.. Подчертава се, че членовете на СО на СБМС били длъжни и да приемат договоряните между работодателя и другите два синдиката условия за евентуално присъединяване, което било съпътствано и с плащане на такса. Сочи, че с незаконсьобразните си действия „УМБАЛ-Бургас“ АД и лично изпълнителният директор, като легитимно представляващия дружеството в тези правоотношения, извършили действия, сочещи дискриминация на СБМС. С тях били нарушени регламентираните в Конституцията и Кодекса на труда права на синдикатите - право на свободно сдружаване, право на синдикална дейност, равенство пред закона на легитимно създадените юридически структури и задължение за равното им третиране от другите правни субекти при реализация на техните права. Считат поведението на работодателя за неблагоприятно третиране в сравнение с другите синдикални организации. Пояснява, че дискриминацията била осъществена спрямо СБМС, а база за сравнимост давало отношението на ответната страна спрямо ФСЗ при К. и КТ „Подкрепа“ като синдикалните организации в „УМБАЛ-Бургас“ АД. Иска се установяване на извършването на дискриминационни действия по отношение на СБМС, респективно налагане на предвидените в тази връзка законови санкции и даване на задължителни предписания, вкл. предписание за отмяна на незаконния акт-К. и откриване на процедура по сключване на нов съгласно изискванията на КТ.

С разпореждане №500/31.08.2022 г. на председателя на КЗД по жалбата, придружена с допълнение, подадени от СО на СБМС, е образувана преписка № 185/2022 г., която е разпределена за разглеждане от Втори заседателен състав за дискриминация (л. 79). С разпореждането е възложено на членовете на състава да определят председател и докладчик по преписката. На докладчика е възложено да започне процедура по проучване за изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая. С

разпореждането е указана доказателствената тежест на жалбоподателя и на ответната страна, както и че страните са длъжни да оказват съдействие на КЗД при събиране на доказателства, както и да представят доказателства, които се намират в тях. В изпълнение на разпореждането, на свое заседание определеният с разпореждането състав е избрал председател и докладчик по преписката (л. 83).

За образуваната преписка № 185/2022 г. са уведомени – „УМБАЛ - Бургас“ АД и Б. Г. М., изп. директор на „УМБАЛ-Бургас“ АД.

След определяне на докладчик на решаващия състав и на служител, който да извърши необходимите действия, свързани с проучването по преписката, е проведена процедура по проучване, съгласно чл. 55 от ЗЗДискр. В хода на проучването са изискани становища, информация и доказателства от ответните страни.

С писмо вх. № 18-00-122/18.10.2022 г., в КЗД е получено становище от „УМБАЛ – Бургас“ АД и изпълнителния директор Б. М., в което се сочи, че е налице нередовност на жалбата поради неяснота относно нейния подател. Освен това жалбата била неоснователна, тъй като не било налице нарушение по чл. 4, ал.1 от ЗЗДискр. Подчертава се, че не са били създадени пречки за създаването и функционирането на Синдикалната организация на СБМС в „УМБАЛ Бургас“ АД, не са били нарушавани права и свободи на членовете ѝ, не било осъществявано неравно третиране на членовете на Синдикалната организация на СБМС в „УМБАЛ Бургас“ АД спрямо синдикалните членове на КТ „Подкрепа“ и на ФСЗ-К.. По отношение посочването на конституционните текстове в жалбата считат, че било направено общо, без относими ясни конкретни обстоятелства и факти. Така не била налице нито пряка, нито непряка дискриминация спрямо жалбоподателя, във връзка с което Б. М. подчертава, че работодателят не е извършил действия, респ. не е демонстрирал бездействие по начин, чрез които спрямо жалбоподателя да е било проявено дискриминационно отношение по признак „членуване в синдикална организация“. Излагат доводи, че третирали еднакво синдикалните организации в болницата, което не се отнасяло до жалбоподателя, който до момента не е уведомил официално работодателя за представителите на Синдикалната организация на СБМС в „УМБАЛ Бургас“ АД. Подчертават, че синдикалната дейност не следвало „да е скрита и/или тайно осъществявана“, както и че с оглед нормативните задължения за преговаряне и за предоставяне на информация жалбоподателят създавал открито и в противоречие със закона пречки относно установяване легитимацията на СО на СБМС в „УМБАЛ Бургас“ АД в нейната цялост. Представят информация за предприетите стъпки по сключване на колективния трудов договор, вкл. относно преговаряне и предоставяне на информация по глава четвърта от Кодекса на труда, във връзка с което подчертават, че едва след 04.04.2022 г. за работодателя станало известно кои поименно са членовете на СО на СБМС в „УМБАЛ Бургас“ АД, по отношение на които било възможно упражняването на неравно третиране спрямо членовете на другите синдикални организации. Сочат, че актуалният числен и поименен състав на синдикалната организация в предприятието не бил известен на работодателя, както и лицето, което легитимно я представлява. Посочва се, че Колективен трудов договор в „УМБАЛ Б.“ бил сключен на 21.01.2020 г. със срок за една година между „УМБАЛ Бургас“ АД, СО при „УМБАЛ-Бургас“ АД на ФСЗ-К. и СО при „УМБАЛ-Бургас“ АД

на КТ „Подкрепа“, като на 15.01.2021 г. било постигнато споразумение, вписано в регистър „К.“ при Инспекцията по труда, посредством писмо вх. № 606/19.01.2021 г., при „УМБАЛ Бургас“ АД да се продължи действието на К.-2020 до края на 2021 г., като изрично било вписано увеличение на началните основни заплати на работниците и служителите, утвърждаване на вътрешните правила за образуване и разпределение на средствата за работната заплата за 2021 г., както и че споразумението се прекратявало при сключване на нов К.. Сочат, че в нито един момент СО на СБМС в „УМБАЛ Бургас“ АД не е била изключвана от преговорите за К.-2022, представителите на СО, както и на СБМС-центра участвали във всяко заседание, с изключение на едно, но чрез действията си фактически показали незаинтересованост, а именно в договорния процес било мястото да се покаже последователност, правна обосновааност и фактическо съобразяване с реалностите. Преговорният процес за К.-2022 се осъществил чрез многобройни заседания с обсъждания, осигуряване на пълна информация от работодателя за всички синдикати в болницата, съобразно техните искания, като преговорите били осъществени между СО на СБМС в „УМБАЛ Бургас“ АД с 16 члена, СО при „УМБАЛ-Бургас“ АД на ФСЗ-К. с 828 члена и СО при „УМБАЛ-Бургас“ АД на КТ „Подкрепа“ със 79 члена. Считат, че сключеният К.-2022 предвиждал много по-благоприятни условия за синдикалните членове спрямо К.-2020, като се изтъква, че във всички заседания по преговорите участвали представители на работодателя и на трите синдиката, с изключение на заседанието на 02.11.2021 г., когато не е имало представител на СО на СБМС при „УМБАЛ-Бургас“ АД. По отношение на заседанието от 15.04.2021 г. отбелязва, че се приело решение обсъжданията в преговорите да се ограничат по тези текстове от предложения общ и един проект от трите синдиката, по които работодателят е възразил с писмо изх.№ 2349/24.02.2021г., тъй като по останалите норми се е формирало съгласие. Посочват, че М. И. фактически не подпомагала действията на СО на СБМС в „УМБАЛ Бургас“ АД. Основният въпрос на обсъждане и спор оставал относно размера на основните заплати на работниците и служителите, по който не се постигало съгласие. Посочено е също, че на заседанието по преговорите на 08.12.2021 г. представителите на СО на СБМС при „УМБАЛ-Бургас“ АД, вкл. и техен адвокат, заявили, че такъв К. бил „безсмислен и абсурден“. Работодателят и представителите на другите два синдиката посочили, че К. регулирал въпроси относно трудовите и осигурителните отношения, съдържал множество други по характер норми, не само такива относно размера на основната заплата, и съгласието по тях на страните по преговорите в параметри, по-високи от предвиденото в нормативните актове, както и спрямо К.-2020, напр. относно размер на допълнителното възнаграждение за придобит трудов стаж и опит (клас), размер на стойността за заплащане при разположение, относно отпуските и пр., ще осигури на работниците и служителите, чрез К. по-благоприятни условия. Представителите на СО на СБМС при „УМБАЛ-Бургас“ АД изразили становище, че в този случай, при който не е договорен увеличен размер на основните заплати, те нямамо да подпишат К.. Обстоятелството, че в хода на преговорите възникнали различни становища по въпроса за размера на основната заплата, не създавало от правна страна „втори“ проект за К., както се твърдяло от жалбоподателя, във връзка с което сочат съдебната практика. Поддържат, че работодателят свиквал заседания за продължаване на преговорите с покани до трите синдиката в болницата, като договорът бил сключен от работодателя и синдикалните организации на К. и Подкрепа, а жалбоподателят декларира отказ. К.-2022 се сключил на 11.01.2022 г. без

СО на СБМС при „УМБАЛ-Бургас“ АД. Намират за невярно твърдението, че СБМС при „УМБАЛ- Бургас“ АД е задължителна страна по К.-2022, подчертавайки, че синдикалната организация, която не сключила К., нямала качество на страна в К.. Считат, че се опровергавали твърденията в жалбата, че работодателят и лично изпълнителният директор игнорирали и изключили СБМС в „УМБАЛ Бургас“ АД от преговорите за К., като синдикатът не бил засегнат от дискриминационни действия и не е бил нарушен принципът на равно третиране, доколкото СО на този синдикат участвала в преговорите за К. в „УМБАЛ- Бургас“ АД. Подчертават, че имали еднакво отношение към всички представители на синдикатите, поканили са всички за преговори, кореспондирали са с всички по еднакъв начин, не са упражнявали натиск или друг различен вид третиране на всеки от тях, както и на техните членове.

На основание чл. 60 от ЗЗДискр докладчикът по преписка № 185/2022 г. е изготвил доклад-заключение до председателя на Втори специализиран заседателен състав, в който са систематизирани направените в хода на проучването действия и фактическа обстановка. Уведомени са страните за приключване на проучването по преписката и им е предоставена възможност да се запознаят с приобщените материали. Насрочено е заседание на Комисията, за което страните в производството са призовани.

По преписката са проведени открити заседания с редовно призоваване на страните. В открито заседание от 30.05.2023 г. е даден ход на преписката (на основание заповед № 12-11-799 от 26.04.2023 г. на председателя на КЗД, Баки Х. замества В. С.), приключило е събирането на доказателства и преписката е обявена за решаване.

Производството пред КЗД е приключило с издаване на оспореното пред настоящия състав решение № 245/27.06.2023 г., с което Втори специализиран постоянен заседателен състав на Комисията: 1) Установява, че ответната страна - „Университетска многопрофилна болница за активно лечение - Бургас“ АД („УМБАЛ – Бургас“ АД) - работодател, ЕИК:[ЕИК], представлявано от Изпълнителен директор, със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], не е извършило нарушение на забраната за дискриминация по см. на чл.4, ал. 2 във вр. с чл.4, ал.1 от ЗЗДискр спрямо СБМС, представлявана от председателя М. Д. И., със седалище [населено място], по признак "членуване в синдикална организация"; 2) Установява, че ответната страна - „УМБАЛ – Бургас“ АД - работодател, ЕИК[ЕИК], представлявано от Изпълнителен директор, със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], не е допуснало нарушение на разпоредбите на чл. 13, ал. 1, чл. 18 и чл. 36 от ЗЗДискр; 3) Установява, че ответната страна - Б. Г. М., изпълнителен директор на „УМБАЛ- Бургас“ АД не е извършил нарушение на забраната за дискриминация по см. на чл.4, ал. 2. във вр. с чл.4, ал. 1 от ЗЗДискр по признак "членуване в синдикална организация" спрямо Синдикална организация на синдиката на българските медицински специалисти, със седалище [населено място], представлявана от председателя М. Д. И., по признак "членуване в синдикална организация"; 4) Установява, че ответната страна - Б. Г. М., Изпълнителен директор на „УМБАЛ - Бургас“ АД, не е извършил нарушение на разпоредбите на чл. 13, ал.1 , чл.18 и чл.36 от ЗЗДискр; и 5) Остава без уважение, жалба с вх. № 16-18-49/10.08.2022 г. подадена СБМС, представлявана от председателя М. Д. И., като неоснователна и

недоказана.

Според изложените в решението мотиви, съставът на КЗД е приел, че по преписката не са налице данни, от които да е видно, че спрямо СБМС е осъществена дискриминация по признак „членуване в синдикална организация“. Посочено е, че по отношение на оплакванията във връзка с процедурата по реда на чл. 51а от КТ при сключване на К., се установява поведение на СБМС, което по никакъв начин не може да обективира воля за колективно преговаряне, а от там и да обективира претенция за дискриминация. Комисията е приела, че в административното производство не са налице данни за допуснато от страна на работодателя нарушение на разпоредбите на чл. 13, ал. 1, разпоредбата на чл. 18 от ЗЗДискр, който визира задължението на работодателя в сътрудничество със синдикалните организации за ефективна защита на работниците и служителите срещу всички форми на дискриминация на работното място, както и за нарушение по чл. 36 от ЗЗДискр. По отношение на твърденията за неизпълнението от страна на работодателя на негови задължения по КТ спрямо синдикална организация или нейно поделение /като липса на преговори или не свикване на общо събрание на работниците и служителите на осн. чл.51а, ал.3 от КТ / КЗД е приела, че същите следва да се санкционират по КТ от специализирани органи в тази посока - Инспекцията по труда. Посочила е, че сами по себе си претендираните от СБМС нарушения по КТ от страна на работодателя спрямо синдикалната организация не водят до извод за наличие на пряка дискриминация спрямо синдиката на СБМС. В случая, според КЗД, проблемът с колективното договаряне за сключване на К. за 2022 не е между работодателя и СБМС, а липса на добра комуникация между представляващите синдикатите организации в „УМБАЛ - Бургас“ АД. Именно липсата на добра комуникация, се явявала основна пречка при представяне на общ съгласуван помежду им проект на К., който синдикалните организации в дружеството следва да обсъждат с работодателя. В оспореният акт е посочено, че липсвало твърдение, а и установяване друга синдикална организация да е третирана по-благоприятно спрямо СО на СБМС, за да е налице разлика в третирането. Отделно от това задължение на Инспекцията по труда било да следи за законосъобразното прилагане на нормите, регламентиращи задълженията на работодателите по КТ, във връзка със създаване на условия и съдействие на синдикалните организации за осъществяване на тяхната дейност, включително и колективно договаряне. Посочено е, че работодателят не следва да доказва, че не е третиран по-неблагоприятно тази организация, тъй като същата не твърди спрямо кого е третирана по-неблагоприятно, а общото позоваване на разпоредбата на чл. 8, ал.3 от КТ, който забранява прояви на дискриминация от страна на работодателя, основани на членуване в синдикална организация, не е достатъчно за да обоснове пряка дискриминация. В разглеждания случай от СБМС не се поддържали оплаквания за дискриминация спрямо членове на синдикалната организация в УМБАЛ „Бургас“ АД, с оглед чл.3, ал.2 от ЗЗДискр., а се излагали и поддържали единствено оплаквания за нарушение на процеса на колективното договаряне, регламентиран в КТ.

При така установената фактическа обстановка, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е срещу индивидуален административен

акт по смисъла на чл.21 от АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната норма на чл. 68 ЗЗДискр, във връзка с чл. 149, ал.1 от АПК. Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на акта, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалването, в 14 дневния срок за оспорване.

Разгледана по същество, жалбата се явява НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид наведените доводи за нарушение на административно-производствените правила и несъответствие с целта на закона и извърши проверка на оспорвания акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Решение № 245/27.06.2023 г. е постановено от компетентен орган, в рамките на предоставените му правомощия, съгласно чл.47 ЗЗДискр., в съответствие с чл.48, ал.3 във вр. с чл.54 ЗЗДискр. На основание чл.11, ал.3 от Правилата за производство пред КЗД членовете на заседателния състав са определили с доклад до председателя докладчик и председател на състава. Съгласно чл. 64, ал. 1 от ЗЗДискр, решенията се вземат с обикновено мнозинство от членовете на заседателния състав и се подписват от него, което изискване в настоящия казус е изпълнено, като е налице едно особено мнение на член от състава по смисъла на чл. 64, ал. 2 от ЗЗДискр. Актът е в предписаната от закона форма.

Производството пред КЗД е развито законосъобразно съгласно нормите на ЗЗДискр. Спазена е разпоредбата на чл.54 ЗЗДискр., съгласно която след образуването на производство председателят на комисията разпределя преписката на състав, който определя между членовете си докладчик. Докладчикът е започнал процедура по проучване, съгласно изискването на чл.55 ЗЗДискр, в която е събрал писмени доказателства, необходими за пълното и всестранно изясняване на обстоятелствата. При осъществяване на своите правомощия комисията е съблюдала задълженията си по чл.56 ЗЗДискр. След приключване на проучването на страните е дадена възможност да се запознаят със събраните по преписката материали и да вземат становище. Докладчикът е изготвил заключение, като е представил преписката на председателя на състава, който е насрочил заседание. Страните са редовно уведомени за проведените заседания, на които са взели участие. Заседанията са били открити съобразно изискването на чл.61 ЗЗДискр. Направен е опит за помирение на страните, като не е постигнато споразумение. След изясняване на фактите председателят на състава е дал на страните възможност за становище. Решението е взето с единодушие, постановено е от компетентен орган във валидна писмена форма; подписано е от състав на КЗД. Не са допуснати съществени процесуални нарушения при събирането на доказателства и тяхното обсъждане в оспорения акт, а доводите на жалбоподателя и в тази връзка са неоснователни.

Предвид гореизложеното, АССГ в настоящия състав приема, че оспорваното решение е валиден административен акт, постановен от компетентен орган, във изискуемата писмена форма с реквизити по чл.65 и чл.66 ЗЗДискр, при спазване на административнопроцесуалните правила.

При извършена проверка за издаване на оспорваното решение с оглед обосновааност и при спазване на разпоредбите на материалния закон, съдът приема следното:

Разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. забранява всяка пряка или непряка дискриминация, основана на пол, раса, народност, етническа принадлежност, човешки геном, гражданство, произход, религия или вяра, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично или обществено положение, увреждане, възраст, сексуална ориентация, семейно положение, имуществено състояние или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Република България е страна. ЗЗДискр. цели санкциониране на всяко поставяне в неравностойно положение въз основа на признаците изброени в чл. 4, ал. 1 от посочения закон. Легално определение на понятието „неблагоприятно третиране“ се съдържа в параграф 1, т. 7 от ДР на ЗЗДискр., според който всеки акт, действие или бездействие, които водят до по-малко благоприятно третиране на едно лице спрямо друго въз основа на признаците по чл. 4, ал. 1 от посочения закон или могат да поставят лице или лица, носители на признак по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр., в неблагоприятно положение в сравнение с други лица.

По делото не е спорно, че СО на СБМС при „УМБАЛ Бургас“ АД е била учредена през януари 2020 г., с председател на СО - М. Т. Н., съгласно приложено по преписката Удостоверение за представителност и легитимност - с изх. №3/11.01.2020 г. издадено от СБМС, представляван от председателя М. И., и второ такова с изх. №3 от 06.01.2022 г., удостоверяващо, че СО на СБМС при „УМБАЛ Бургас“ АД се представлява от М. Н. - председател. За периода 2020-2022 в „УМБАЛ-Бургас“ АД синдикална дейност осъществяват организации на три синдиката, а именно: СО на ФСЗ при К., СО на КТ Подкрепа и СО на СБМС. В „УМБАЛ Бургас“ АД е действал К., сключен на 21.01.2020 г. със срок за една година, като страни по него са „УМБАЛ Бургас“ АД, Синдикалната организация при „УМБАЛ-Бургас“ АД на ФСЗ-К. и Синдикалната организация при „УМБАЛ-Бургас“ АД на КТ „Подкрепа“. СО на СБМС не бил страна по К. за 2020 г. С оглед извънредните обстоятелства, касаещи пандемичната обстановка в страната и в света през 2020 г., със споразумение е било продължено действието на К.-2020 до края на 2021г., като изрично било договорено, че това действие се прекратява от момента, в който се сключи нов К.. Подписаното споразумение е вписано в регистър „К.“ при Инспекцията по труда - писмо вх.№ 606/19.01.2021г. при „УМБАЛ Бургас“ АД.

Спорът между страните в случая се свежда до това дали посочените в жалбата пред КЗД ответни страни са извършили нарушение на забраната за дискриминация при водене на преговори за сключване на К. през 2022 г.

Нормата на чл.37 КТ регламентира, че органите на синдикалните организации в предприятието имат право да участват в подготовката на проектите на всички вътрешни правилници и наредби, които се отнасят до трудовите отношения, за което работодателят задължително ги поканва. Колективният трудов договор е едно от основните средства, които законодателят е предоставил на синдикалните организации за защита интересите на работниците и служителите - чл. 4, ал. 2 КТ. Като страна по колективния трудов договор - чл. 51а, ал. 1 КТ, именно синдикалната организация е

тази, която има право да реши да участва ли в него или да защитава правата на членовете си по друг начин. Съгласно текста на чл.51а, ал.2 КТ проектът за колективен трудов договор се изготвя и представя от синдикалната организация. Когато в предприятието има повече от една синдикална организация, те представят общ проект.

В случая, преговорният процес за К.-2022 е осъществен чрез многобройни заседания между следните страни: СО на СБМС в „УМБАЛ Бургас“ АД, с 16 члена, СО при „УМБАЛ-Бургас“ АД на ФСЗ-К. с 828 члена, СО при „УМБАЛ-Бургас“ АД на КТ „Подкрепа“ със 79 члена от една страна и работодателя „УМБАЛ- Бургас“ АД от друга страна. От събраните по делото доказателства е видно, че на заседанието на 26.01.2021г. е бил представен общ проект за К. на трите синдикални организации, като от страна на работодателя е внесено становище изх.№ 2349/24.02.2021г. на „УМБАЛ-Бургас“ АД по проекта. По време на преговорите на 08.12.2021г. е бил поставена за разглеждане и обсъждане възможността К.-2022 да се сключи без подраздел II (основни заплати) от раздел IV „Трудови възнаграждения, обезщетение“ на проекта за К.. От представените по делото доказателства се установява, че СО на СБМС в „УМБАЛ Бургас“ АД е отказала да подпише проекта на К.-2022г. На 04.01.2022г. на страните по преговорите е представен за подписване текста на К.- 2022 с дата на сключване - 04.01.2022г., който СО на СБМС при „УМБАЛ- Бургас“ АД отново отказва да подпише. Така той е оформен с подписите на работодателя и другите две синдикални организации, внесен в Дирекция „Инспекция по труда“ за вписване съгласно чл. 53, ал.3 КТ. Последвал е отказа от Дирекция „Инспекция по труда“ - Б. за вписване на К., тъй като в текста на К. и на придружителното писмо е вписана страна - СО на СБМС при „УМБАЛ-Бургас“ АД, която като синдикална организация не е подписала К. и заявлението за исканото вписване. Свикано и проведено е заседание на 11.01.2022г., на което отново е поканен представителят на СО на СБМС при „УМБАЛ-Бургас“ АД да подпише К. без подраздел II, от раздел IV „Трудови възнаграждения, обезщетение“ на проекта за К., т.е. без текст за размера на основните заплати, и при вписване в текста му на §4, както и заявлението до ДИТ-Б.. Последвал е пореден отказ да се подпише крайния проект от страна на СО на СБМС. К.- 2022 е сключен на дата 11.01.2022 г, като в него са вписани страните, които го сключват, като отказа на СО на СБМС при „УМБАЛ-Бургас“ АД да го подпише е отразен в § 3А от Заключителните разпоредби на К.-2022.

Кодексът на труда в чл. 52, ал. 1 КТ регламентира изрично какви са задълженията на работодателя в производството по сключване на К., като ги ограничава до две - да преговаря, когато е сезиран с искане за сключване на К., и да предостави информация. По делото липсват данни, а и не се твърди тези задължения да не са били изпълнени. Напротив, жалбоподателят СО на СБМС твърди, че е участвал в преговорния процес, като, обаче, е отказал да подпише крайния проект на К.-2022 г. В тази връзка следва да се отбележи, че работодателят не е длъжен да подпише всеки предложен му К., дори той да е общ проект на всички синдикални организации в предприятието, а само да преговаря по същия. Чл.51, ал.3 КТ урежда хипотезата на случай, при който работодателят принципно е съгласен с представените му от различните синдикални организации проекти на К., но доколкото съгласно разпоредбата на чл.51, ал.2 КТ, на равнище предприятие, бранш и отрасъл може да се

склучи само един колективен трудов договор, работодателят сключва колективен трудов договор със синдикалната организация, чийто проект е бил приет от общото събрание на работниците и служителите (събрание на пълномощниците) с мнозинство повече от половината от неговите членове. В случая първоначално от синдикалните организации е бил внесен един проект, който е бил обект на преговори с работодателя. Съгласие не е било постигнато относно размера на основните заплати, поради което К. е подписан без касаещите това текстове от работодателя и останалите две синдикални организации в предприятието, без жалбоподателя.

Във връзка с горното, следва да се отбележи, че дори да се приеме, че е налице неизпълнение от страна на работодателя на негови задължения по КТ спрямо синдикална организация или нейно поделение, което може да се санкционира по КТ от ИА „Инспекцията по труда“, сами по себе си претендираните нарушения по КТ от страна на работодателя спрямо синдикалната организация СБМС не водят до извод за наличие на дискриминация в нарушение на чл. 4, ал.2 от ЗЗДискр, в какъвто смисъл са оплакванията в жалбата. За да е налице проява на пряка дискриминация, е необходимо да са осъществени всички елементи от фактическия състав на чл. 4 от ЗЗДискр - да е установено различно третиране на лицето в сравнение с друго/и лице/а при сравними сходни обстоятелства, при наличие на пряка причинно-следствена връзка между неблагоприятното отношение и причината за него, изразяваща се в признак по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. Не всяко различно третиране е дискриминация по смисъла на чл. 4, ал. 2 и ал.3, във вр. с § 1, т. 7 от ЗЗДискр, въпреки субективното усещане за наличие на такова от страна на лицето, което твърди, че е било неравно третирано. Жалбоподателят не се позовава на обстоятелства и не представя доказателства, от които може да се направи обосновано предположение за осъществяването на всички елементи от сочения от него фактически състав на нарушение на антидискриминационното законодателство. В случая жалбоподателят СО на СБМС твърди, че неговите членове са бил третирани по-неблагоприятно в сравнение с тези на СО на ФСЗ при К. и СО на КТ Подкрепа, тъй като работодателят не е подписал, в предложението от него вид, проекта на К., а е подписал такъв само с другите две синдикални организации. Не се установя обаче това различно третиране да е обусловено от защитения признак „членство в синдикална организация“, доколкото той е налице по отношение на всички членове на синдикални организации в предприятието. Предвид изложеното съдът споделя извода на КЗД, че в хода на административното производство и по настоящото дело не са ангажирани никакви доказателства за извършено нарушение на забраната за дискриминация при водене на преговори за сключване на К. през 2022 г., от страна на заинтересованите страни в настоящето производство, по заявения защитен признак „членство в синдикална организация“. Като е достигнала да горния извод, КЗД е постановила решение, в съответствие с установените по спора правнорелевантни факти и приложимите към тях материалноправни норми.

Споделя се и изводът на КЗД, че липсват данни, заинтересованите страни в настоящето производство да са нарушили разпоредбите на чл. 13, ал. 1, и разпоредбата на чл. 18 от ЗЗДискр., който визира задължението на работодателя в сътрудничество със синдикалните организации за ефективна защита на работниците и служителите срещу всички форми на дискриминация на работното място, както и

нарушение и чл. 36 от ЗЗДискр. Заявените оплаквания от страна на синдикалната организация не касаят конкретни лица, засегнати от действия на ответниците в административното производство /заинтересовани страни по съдебното дело/, а са свързани с процеса на сключване на самият договор, което отново потвърждава констатацията, че не е осъществено нарушение на забраната за дискриминация по признак „членуване в синдикална организация“. Т. например би била налице, ако конкретно лице от състава на СО на СБМС не е допуснато до участие в преговорите или някакво събитие, поради членството си в тази организация, а такива обстоятелства не са заявявани в процесното производство.

За пълнота, следва да се отбележи, че извън правомощията както на административния орган, така и на настоящият съд е да обяви нищожността на К., на основание чл.26 от ЗЗД, както предлага жалбоподателя, поради което евентуално произнасяне на административният съд в тази връзка би било нищожно.

Предвид изложеното, жалбата срещу решението на КЗД е неоснователна и следва да се отхвърли.

При този изход на спора, в полза на ответната страна и въз основа на чл.143, ал.3 от АПК следва да се присъди дължимото юрисконсултско възнаграждение, поискано своевременно в писмени бележки от упълномощен юрисконсулт преди откритото съдебно заседание, като с оглед факта, че са изготвени само такива писмени бележки без участие на представителя в открито заседание възнаграждението следва да е в минималния размер- 100 лева, на основание чл.24 от НЗПП.

Мотивиран от изложеното, на основание чл.172, ал.2, вр. с ал.1 от АПК, Административен съд- София-град, Второ отделение, 31 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Синдиката на българските медицински специалисти против решение № 245/27.06.2023 г. по преписка № 185/2022 по описа на КЗД, постановено от Втори специализиран постоянен заседателен състав на Комисията.

ОСЪЖДА Синдиката на българските медицински специалисти, с ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисията за защита от дискриминация, сумата от 100 лв. /сто лева/ разноски по делото пред първоинстанционния съд.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: